

tager den elev jo ikke noget fra en mekaniker-elev, som skal lære helt andre ting.

Så jeg tror ikke, vi får flere pladser, og jeg tror ikke, vi gavner de unge, ved at forbyde, at virksomheder, som kan godkendes til almindelige pladser, også kan tage egu-elever. Men man skal selvfølgelig være opmærksom på, om der sker et skred. Det er jeg helt enig i.

Så spørger fru Pernille Rosenkrantz-Theil om ikke disse kombinationstaxametres størrelse er et problem, og her kan man på side 5 i bemærkningerne til lovforslaget se, hvordan netop kombinationsforløbstaksten nu forhøjes og udvides til at omfatte alle meritgivende elementer fra de erhvervsrettede ungdomsuddannelser og ikke kun fra de tekniske grundforløb.

Man skønner, at det vil give en udgift svarende til 350 årselever ekstra om året, og det er i penge fra 7 mio. kr. i 2007 til 14,5 mio. kr. i 2010. Så der er altså tænkt på det, og hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil ønsker mellemregningerne, altså vil vide, hvordan vi er nået frem til det, og hvorfor det ikke er blevet et større beløb, så vil jeg naturligvis levere sådanne beregninger i udvalget.

Jeg vil ikke sige mere nu. Jeg synes, sagen har fået en meget positiv behandling her i salen, og det tror jeg også den får her udvalget. Vi vil i ministeriet være behjælpelige med alle tænkelige beregninger og svar på de spørgsmål, der måtte rejses.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Når vi er bekymrede for, om det alligevel bliver begrænsende, at man hovedsagelig efter 3 måneder skal starte på et kombinationsforløb på en produktionsskole, så er det jo netop på grund af de eksempler, som er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget på side 7. Derfor vil jeg lige nævne det, for det tror jeg gør det nemmere i udvalgsarbejdet. Der er nemlig to eksempler, der er nævnt som undtagelser:

Det ene eksempel er om, at hvis man efter 3 måneder er helt klar til at gå i gang med en uddannelse, skal man selvfølgelig ikke tvinges på et kombinationsforløb. Men det er jo et eksempel, der dækker de ressourcerstærke af dem, der går på produktionsskolen.

Det andet eksempel er, hvor man siger, at det er meningsløst, at de starter på et kombinationsforløb, fordi de har brug for at komme ud i fleksjob ude på arbejdsmarkedet.

Det er de eneste to eksempler, der er. Men det, vi er optaget af, er, at der er nogle unge, der har brug for, at de 3 måneder måske ikke er 3 måneder, men 4 måneder eller 5 måneder, for at de overhovedet er parate til at kunne indgå i et kombinationsforløb.

Eksemplerne viser i virkeligheden, at de 3 måneder virker begrænsende, og det håber jeg vi kan få en konstruktiv drøftelse af, for min fornemmelse er, at intentionen er, at den gruppe unge, som har brug for lidt mere end 3 måneder, skal kunne få det. Det kan de bare ikke rigtig, sådan som det er formuleret i eksemplerne.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan udmærket forstå det eksempel, der her er givet, og lovforslaget er jo også indrettet, så der kan tages hensyn til det. Vi skal blot erindre, at vi altså *har* brug for at lægge et større pres på produktionsskolesektoren, sådan at det i hovedsagen bliver en indgang til de ordinære uddannelser eller til egu, ikke som en kritik, men fordi vi har denne kæmpe samfundsopgave foran os, at 95 pct. af de unge skal have en uddannelse, og her beder vi så om, at produktionsskolerne gør en endnu større indsats for det.

Men jeg tror, vi kan få uddybet, hvad der menes med »som hovedregel«, på en måde så også fru Christine Antorini kan være tilfreds med det. Ellers må vi jo drøfte det i en forligskreds.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.